

A. 1830.

BREDA SCHE

Woensdag

den 16 Junij

De prijs der Courant is, door het gehele Koninkrijk, franco per post, in 't jaar f 9:00, half jaar f 4:50, quartaal f 2:25.

Alle inzendingen van Brieven, Advertentien, enz., geschieden aan de uitgevers dezer, welke laatsren men verzoekt op Zegel te stellen.

PUBLIGATIE

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad BREDA, in aanmerking nemende, dat door Zijne Majesteit is vastgesteld, dat op den 16 Junij 1830, zal gehouden worden, en wilstende de viering van dien plegtigen dag helpen verzekeren.

Geleest diensvolgens, dat, op vrijdag aanstaande, den 16 Junij, alle herbergen, bedrijven, ambachten en openbare verruiken zullen sluiten; en alles zal worden verijd, dat tot stoornis van den godsdienstigen aandacht zoude kunnen strekken; zullende diensvolgens de Winkels, Koffijhuizen en Herbergen niet voor des avonds zeven ure worden geopend, alles op straffe en verbeurte als deswege bij vorige Publicatie is bepaald.

De Commissaris van Politie is belast, om op de nakoming dezer bepaling toe te zien en te waken.

Breda den 14 Junij 1830.

DE ROJ. VI.

Ter ordonnantie van dezelve,

de Secretaris der Stad

H. W. SCHAIKES.

SCHUTTERIJ.

Ontoeping tot de Loting voor 1830.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad BREDA, gelet op de Wet van den 11 April 1827, betrekkelijk de oprigting van Schutterijen, art. 10. Vóór den 1 Julij, op den tijd, ten minste acht maanden te voren, door het Plaatselijk Bestuur openlijk daartoe aan te kondigen, zal er over de Ingeschreven binnen de Gemeente eene Loting plaats hebben, door middel van welke, uit de ingeschreven, het benoemd getal personen voor de schutterij zal worden gekozen.

De Loting zal plaats hebben in het openbaar, door de zorg van het Plaatselijk Bestuur, en onder het opzigt van eene commissie uit hetzelfde, of door hetzelfde benoemd. De Ingezetenen kunnen zelve hunne nummers trekken, of zulks door gemagtigden laten doen; voor hen, die persoonlijk afwezend blijven mogten, of die zich niet door eenen bij de commissie uit het Plaatselijk Bestuur bekenden gemagtigden zullen hebben doen vertegenwoordigen, zal door een der Leden van die commissie worden getrokken.

Alsmede gelet op art. 11 en 18 van Z. M. Besluit van 21 Maart 1828, (Staatsblad n. 6), wegens de kennisgeving, het ter visie leggen der lijsten en den afloop der werkzaamheden. En voorts op art 4 en 17 van gemeld Besluit, betrekkelijk de nader ingeschrevenen, welke vroeger elders hebben geleefd, en die vreemdelingen alsmede in de termen der Schutterij vallende, en die de Loting van 11 April 1827 en de deswegens nader, bij Besluit van Z. M. den Heere Gouverneur der Provincie Noord-Brabant van 12 Februarij 1829, de in de Provincie-lijsten van 1827 aangegevenen, en die als casu quo kunnen dienstijd bij de Schutterijen van dezelven nieuwe woonplaats als nog moeten volbrengen.

En eindelijk gelet op art 10 van bovengemelde Koninklijk Besluit van 21 Maart 1828, omtrent het brengen der daartoe in de termen vallende personen aan het hoofd der Alfabetische Lijst.

Roepen bij deze op de Ingeschrevenen voor de Dienstdoende Schutterij dezer stad voor dit jaar, 't zij als geboren in het jaar 1805, of als sedert het voorgaand jaar alhier gevestigd hebbende, en alsnog daartoe, op vooringenomen wijze, in de termen vallende, om aan de Loting deel te nemen, die op den 16 Junij aanstaande, des morgens ten negen ure, zal worden gehouden.

Met kennisgeving, dat de Alfabetische Lijst reeds is opgemaakt, en, van Maandag den 21 Junij, den 16 Junij, ten negen ure 's ochtters, van negen tot twaalf, en des namiddags van twee tot vijf, in de Secretarij, voor de belanghebbenden zal ter visie liggen, en dat de belanghebbenden, om, zoo veel mogelijk, in persoon tot de Loting op te komen, alzoook de reeds zijkant worden aangeteekend de reclames, welke tegens de desingemelde bepalingen der Wet omtrent de vrijstellingen, op welke een iegelijk wordt uitgenoemd wel te reflecteren, ten einde gemelde reclames, daartoe termen zijnde, naauwkeurig worden opgegeven en daardoor de verdere organisatie der

Schutterij, overeenkomstig de bedoeling der Wet, te regelmatig worden tot stand gebragt. Breda den 14den Junij 1830.

De Secretaris der Stad
H. W. SCHAIKES.

Extract uit de Wet van 11den April 1829.

Artikel 3. Van deelneming in de Dienst der Schutterijen worden vrijgesteld:

- 1. Onvoorwaardelijk.
 - a. Die met ongeneselijke ziekten of gebreken zijn behebt, waardoor zij tot den wapenhandel, duurzaam, buiten staat zijn
 - b. Die kleiner zijn dan eene Nederlandsche el en vijf honderd teventig strepen.
- 2. Voorwaardelijk.
 - a. Die door ziekte of gebreken zijn behebt, waardoor zij, tijdelijk, tot den wapenhandel buiten staat zijn, voor zoo lange deze verhandeling mogt voortduren.
 - b. De geestelijken van alle gezindheden, zoo lang zij niet van anderen.
 - c. De professoren en lectoren aan de hooge scholen, aan de universiteiten en seminariën.
 - d. De studenten in de Godgeleerdheid.
 - e. Die den rang van officier, in dienst van staat, te land of ter zee, hebben bekleed, en, door sersvol ontslag, de dienst verlaten hebben of gepensioneerd zijn, zoo lang zij niet in eenen gelijken of hoogerem rang bij de Schutterijen kunnen worden aangesteld.
 - f. Die, wegens verandering van woonplaats, verzuimd de Schutterij af te melden, in den rang van officier, voor zoo lange zij niet in eenen hoogerem rang, niet weder kunnen worden aangesteld.
 - g. Die in militaire dienst, ter zee of te lande, zijn.
 - h. De broeder van hem, die, in persoon, voor zich zelve bij de Schutterij dient, met dien verstande, dat, van een gelijk getal broeders, altijd de helft, en, van een ongelijk getal, slechts de kleinste helft tot de Loting zal worden geroepen, strekkende deze bepaling zich niet uit tot zoodanige broeders, die, om welke reden ook, niet meer bij hinnen ouders inwonen.
 - i. Het staat eenen broeder vrij, voor zijnen broeder in dienst te treden, mits hij de hoedanigheden in zich vereenigt, welke bij deze wet zijn voorgeschreven.
 - j. Zij, die tot de dienst der nacht- of brandwacht, en tot die der brandspuiten zijn aangesteld, worden, zoo lang zij met die werkzaamheden zijn belast, in tijd van vrede, niet tot de waarneming van de dienst bij de Schutterijen opgeroepen.
 - k. Dit zelfde zal ook in tijd van vrede het geval zijn.
 - l. Met lijf- en huisbedienden, voor welke, als dienstdoende, de personele belasting wordt betaald, waaronder schieders worden verstaan werkboden of zoodanige bedienden, die de waarneming van iemands beroep of bedrijf zijn bevestigd.
 - m. Met hen, die woonachtig zijn in de termen-kosten bedield, of in de armenlijden opgenomen of onderhouden worden, met dien verstande evenwel, dat, wanneer het getal der op die wijze vrijgestelden, meerder dan een tiende der gevorderde sterkte eener Schutterij mogt uitmaken, alsdan zoo veel hogere nummers voor de werkelijke dienst zullen worden opgeroepen, als dat meerdere bedraagt.
 - n. Tot de deelneming in de dienst der Schutterij zullen nimmer worden toegelaten zij, die, bij een vonnis, door geene andere uitspraak of beslissing krachteloos gemaakt, tot eene volgens de wet ontorende straf zijn veroordeeld; als mede die, welke in gelijker voege gevonnisd zijn, of veroordeeld misdrijf, hetwelk den gevonnisd als onbevoegd tot de dienst bij de Schutterijen moet doen beschouwen, en zulks ter beslissing van de gedeputeerde Staten der provinciën, op voordragt van het Plaatselijk Bestuur.
 - o. Gevangenen, in de termen van dienst, liggende, zullen, gedurende hunne gevangenschap, buiten alle oproeping, worden gehouden.
 - p. De thans bij de Schutterijen dienende manschappen zullende de vijfjarige dienst, waartoe de Schutters, volgens de wet, verplicht zijn, bij de nieuwe Schutterij volbrengen; en zullen zij, die langer dan vijf, en minder dan zeven jaren hebben gediend, of, in plaats van die persoonlijke dienst, gedurende vijf jaren of langer, geene verhoogde contributie hebben betaald, overgaan tot de reserve; terwijl zij, die hun 34e jaar hebben volbragt, of, door zevenjarige dienst, aan de vroegere wet op de Schutterijen hebben voldaan, des verkiezende, finaal zullen worden ontslagen.

BREDA, — den 14den Junij.

Bij de meeningvaldige redeneringen omtrent de waarschijnlijkheid der Residentie van den Hoogen Raad der Nederlanden, en de pogingen van onderscheidene Stedelijke Besturen, om met dien zwaarte te worden begunstigd, vermeenen wij onze Stadgenooten geen ondiens te bewijzen, noch de mededeeling, dat wij van *goeder hand* zijn onderrigt, dat de Stedelijke Regering alhier zich nog korteling bij nader adres aan Zijne Majesteit heeft gewend, met het verzoek, dat de op goede gronden steunende hoop der Ingezetenen niet moge verijdeld, maar aan Hoogstderzelver besluit van den 27 Maart 1820 gunstig gevolg gegeven worden, en dat alzoo de *Stad Breda* moge bestemd zijn en blijven, om, binnen hare muren, den Hoogen Raad van ons Koninkrijk daar te stellen en te vestigen.

— Z. M. heeft, bij besluit van den 5den dezer, bepaald, dat de Staatsbladen, bevattende de aangenomen gedeelten van het Wetboek van Strafvordering, afzonderlijk verkrijgbaar gesteld zullen worden.

— De pligtigheid van het leggen van den eersten steen aan de grooten steen der *Westerkerk* te Amsterdam, heeft, zoo als wij in ons vorig nummer aankondigd hadden, op Vrijdag H. plaats gehad. De drie jonge prinsen, zonen van Z. K. H. den prins van Oranje, waren daarbij tegenwoordig. De Burgemeester van Amsterdam deed eene aanspraak, waarin hij de voordeelen schetste, die Amsterdam eenmaal van het thans aangerangen werk kan verwachten, en welke hij eindigde met den oudsten prins *Willem, Frederik, Paul, Alexander, Lodewijk* uit te roepen, om thans, met eigen hand, den eersten steen aan de nieuwe stis te willen leggen. Z. K. H. ontving het benoemde gereedschap daartoe uit handen van Jonkv. *van de Poll*, des Burgemeesters dochter, lag den eersten steen en beantwoordde de hem gemaakte gelukwenschen met de betuiging van zijne belangstelling in de welvaart en bloei van Amsterdam. De pligtigheid eindigde onder het algemeen gejuich van *leve de Koning!* De drie jonge prinsen zijn kort daarop naar Saastad, van daar naar het Lee vertrokken.

— Zeker heer *Fleming* in de bekende correspondentie, onder den naam van *John Bolton* bekend, tracht den Jonkheer *de Bruckere* wegens het opnemen van geld voor het bedienen van den *Courier des Pays-Bas* als correspondent, te verontschuldigen, zeggende, dat de *welsprekende (?)* jonkheer het gold, hetwelk hij van den *Courier* trekt, aan zijne vrienden uitleent. De heer *Fleming* voegt er niet bij of hij zulks op ietwat paand of gratis doet en zulks gaat ons ook niet aan. De *Sentinelle* vraagt daarop of eene gekamde jafvrouw minder eene gekamde is, omdat zij haar geld aan de armen geeft, en of een verlikker, die van zijn verlikkers-loon, zijnen armen vader onderspouwt, daarom minder een verlikker is? Als men het geluk heeft van afgevaardigde, en het nog grooter geluk van rijk te zijn, vervolgt dat blad, dan verontschuldigt men geene weldeden tot zulk een prijs; dan verplicht men zijne vrienden zonder laagheden te begaan; dan werpt men de pen weg en opent zijne geldkist. De *Sentinelle* verhaalt, bij deze gelegenheid, de volgende anekdote:

De heer *Benjamin Constant* deelde, in de *Minerva*, het volgende verhaal van de kamers der afgevaardigden in Frankrijk mede. Hij vertelt, dat hij door de Kamer verkozen was, meende hij, dat de Kamer eenige belangrijke taak ontzegde.

Dergelyk eene naauwgezetheid heette, naar het verhaal van den heer *de Bruckere* niet wederhouden; want hij heeft gezegd, zich in den *Courier des Pays-Bas*, tot partijden griffier der Staten-Generaal, waarvan hij lid is, te moeten opwerpen; en, als correspondent, die zijner ambtgenooten, welke hij door zijne *welsprekendheid (?)* niet tot zijne grondbeginselen kan overhalen, dagelijks der verachting te moeden prijs moet betalen. Het hadden wij, tusschen de bekwaamheid van den heer *Benjamin Constant* en die van den heer *de Bruckere* en wat tusschen beiden bespouwd; maar de verscheidening van den doctor bewijst ons boven, dat er ten minsten ook dergelyk eene tusschenruimte tusschen beider karakter bestaat.

— Een brief van Londen verzekert, dat de op zijn sterfbed liggende Koning van *Aberdeen* gezegd zou hebben: "Ik heb veel van *denha Maria de Guaria* en de *Gloren* ten krachtigste aanbevolen. Ik heb deze ven mijne dochter en mijne zuster aanbevolen, welke mijne aanbeveling niet mogen vergeten." Verder meldt deze brief, dat *George IV* het bevel van prins *Leopold* gebeden heeft, alhoewel de dagbladen van den hertog van *Wellington* te tegengestel willen. Men zegt zelfs, dat lord *Parliament*, te Londen

zou opzichte, van wege Z. M., aan den prins van *Saksen-Coburg* geschreven zou hebben.

van den 15den Junij.

H. M. de Koningin heeft aan de directie der nieuwlijks opgerichte maatschappij van moederlijke weldadigheid te Leenwarden, ten blijke van hoogstderzelver belangstelling, eene somma van f 200 ten geschenke gezonden.

H. M. zal, volgens schrijven uit 's Gravenhage, verzeld van H. K. H. Prinses *Marianne*, in het laatst der volgende maand, eenige weken te Brussel gaan doorbrengen, om aldaar de tentoonstelling der voorwerpen van nationale nijverheid te bezichtigen.

— Tot nog toe hadden wij ons met de hoop gestreeld, dat het jonge vorstelijk paar, H. H. K. H. H. Prins *Albert* van Pruisen, en Prinses *Marianne* der Nederlanden, na het voltrekken van het hooge huwelijk, in de nabijheid dezer stad, namelijk te Antwerpen, residentie zoude houden: — wij ontvingen echter op het oogenblik de particuliere tijding, dat H. K. H. onze beninade prinses haren doorduchtigen gemaal naar Berlijn zal volgen, om zich aldaar voor altijd te vestigen.

— Aan het slot van een lang artikel, waarin besproken werd, hoe de bannelingen te Vaals leven, hoe men hen te behagen deld heeft, enz., en, na eene Terminiade over het ongeluk der haeren, die de hemel weet hoelang nog zullen moeten wachten eer het antwoord over de paspoorten terug komt, eer alle de diplomatische notas over die gewigtige zaak! gewisseld zullen zijn, kondigt de *Courier des Pays-Bas* van heden aan, dat de bannelingen verlof bekomen hebben, om het pruisisch grondgebied over te trekken, ten einde zich naar Zwitserland te begeven.

S P A N J E.

Madrid, — 31ste Mei.

Men verzekert hier stellig, dat het gouvernement besloten heeft, de geldleening der Cortes te erkennen en te begripen in eene financiële operatie, waarmede de heer *Ballasteros* zich bezig houdt. Indien zulks waar is, zal het op den 1den Junij weldra hersteld zijn. Daaraan zal alsdan niets anders ontbreken, om het bespandigen der liquidatie van de talrijke schulden, welke het vertrouwen zal herboren worden. Daar zijn ook berichten, dat men, om den bankier *Aguado* op zijne reis herwaarts alle mogelijke verlichting en gemak te bezorgen, daar moeten te dien einde, van *plaatse* kavalerie, en, op iedere post-station, zestien *carabiniers* hem en zijn gevolg geteerd staan. Ook de minister van *Landbouw* komt zeer sterk; hij heeft wijze en zeer uitgeputte *landbouwers* heden tot zijne medehelpers te kiezen, om de *landbouw* en wijzen handel te kampen.

G R O O T B R I T T A N I E N.

Londen, — 13den Junij.

Onze nieuwspapieren kondigden gisteren, in hunne particuliere correspondentien, aan, dat de koning zulk eene merkbare beterschap ondervond, dat alle de hoogstderzelven omringende lieden er van verwonderd waren. De geneesheer *Halford* had, voor eenige maanden in langen tijd, den vorigen nacht niet op het Kasteel van *St. James*.

Dit deze betingten blijkt de geloofswaardigheid van den *Constitutionnel*, als hij zich, in een artikel, dat gisteren den 9den dezer ontlaet, over de gezondheid van den koning, verhaalt. Het is bekend, dat de koning in *Bushy Park* verbleef, en dat de koning, volgens het gebruik, den 10den Junij van den nieuwen koning te *Temple-Bar* plaats hebben. De klokken van de *Sint-Paulus-Kerk* luiden en het kanon van den Tower laat zich hooren, hetgeen een zeker bewijs van den dood des konings is.

Wij lezen in *the Windsor-Express* het volgende: "Men zegt, dat Z. M. reeds eenigen tijd geleden, eenige maanden geleden, eene van de bechtingsen, welke de koning naauwgezetheit, waarmede hij de laatste maanden van zijn leven heeft doorgebracht, welke het besmet met de particuliere zaken des konings, welke vele personen inberaamd worden. De koning heeft, sedert hij tot rype jaren gekomen is, altoos den wensch en het oogmerk betoond, om, zoo veel mogelijk, de dwalingen van het jeugd goed te maken."

— Een Gentleman heeft, naar men zegt, eene weddenschap van 4000 ponden sterling aangegaan, om, dergelyk, van *12* tot *1* ten zes ure tot middernacht, ieder kwartier nits *whisky* water te drinken. Deze weddenschap is den 2den Junij aangegaan en men verzekert, dat, bij op den 7den nog volbragt, hoewel zijne partij hem, met eene weerspelde maat, den 7den, ieder kwartier nits, het glas water voorhield.

Van de expeditie naar Algiers is nog geene officiële tijding. De jongste berichten deszwaande zijn vervat in eenen particulieren brief van Rouen van den 6den Junij en waren aldaar door koopvaarders aangebragt. Naar luid van denzelfden lag de vloot, bijna geheel in slagorde geschaard, voor Toretta-Chica. Eene menigte lieden, welker getal op niet minder dan honderd duizend geschat wordt, was op het strand gezien, ter plaatse waar de landing moest geschieden. Men had echter niet kunnen onderscheiden of het vrienden of vijanden, soldaten of vreedzame inwoners waren; de wind was niet gunstig, om te landen en de vloot lag in de ruimte, om zich voor de veranderlijkheid der winden te hoeden.

— Een onzer dagbladen meldt thans als zeker, dat onze koning, slechts weinige dagen geleden, van den koning van Spanje, eenen brief bekomen had, bij welken zijne Kath. Maj. de havens van het Oosten en Zuiden des Schiereilands, ter beschikking van Frankrijk stelt, zoo lang de expeditie tegen Algiers zal duren.

— Eenigen tijd geleden liep alhier het gerucht van het sluiten van eenen vreedzamen verdrag tusschen Engeland en de Porte, waarvan het doel zou wezen het garanderen aan laatstgemelde van alle derzelve bezittingen in Europa, Asia en Afrika. De heer Crabbet, overbrenger van de ratificatie van dat traktaat, is, drie dagen geleden, door deze stad gereisd komende van Londen en zich naar Konstaantinopel bevyende, zoodat de zaak thans als zeker kan beschouwd worden.

Angelingen.

BLIJFT WAKEN!

Wanneer de Zuid-Nederlandsche Oppositie zich, vroeger, door onverschilligheid gekenschetst had; — wanneer zij zich genoodloofde en ongenoodloofde laaghartige middelen in het gebruik had, om hare oogmerken te bereiken, dan konden wij al kunnen gelooven, dat zij de bijwegen tot den rechten weg begonnen te zoeken. Wij waren ongewoon geworden, om de *Courrier* en *Politique* het gouvernement lastwilig te hooren toezwaaijen, en toch bedriegen wij ons niet. De spraak van *Claes* en de wet op het vrije gebruik der Fransche taal hadden gelijktijdig de *notie* (uit het bulletin van den *Courrier*) in eene vrolijke stemming gebracht en de *campagne* uit het *Hôtel de la Paix* heeft het overtuigd gemaakt, om ook den minister van binnenlandsche zaken, om zijne aanspraak bij de sluiting der tegenwoordige zitting, te bevestigden. Wij zijn echter te veel bang, om ons daarvan te kunnen gelooven, dat de *ministère* ons niet, door wij altijd verondersteld hebben, te bedriegen, want het ware welzijn van het vaderland is het doel, dat zij beoogden. Wanneer wij ons echter hebben bedrogen, dan kan de partij, die wij zoo lang voor eene vijandige factie hebben aangezien, zich verheugen; want dan zijn de meeste harer zoogenaamde *grievens* uit den weg geruimd; doch dat zij zich dan wel wachtt, om deze behaalde zege aan hare aangewende pogingen toe te schrijven, daar het geene noodzakelijkheid voor het gouvernement was, om toe te geven, in het openbaar, dat het zich zoo sterk moest gevoelen, dat het wezenlijk sterk was. Welan, nu de ministerieele verantwoordelijkheid, nu dan Wel, nu? dan zullen zij uit eenen anderen oogenblik, dan zal het zoo bevoorregte (?) Holland, als een ander land, ook worden dan zal het misschien onzen groot naam, maar dan zal wij, vreedzame lieden, door de wet op de Koffij, reeds te eene

Men zegt, dat de lot, van den minister, van dien aard, die niet gewoon is, dezen te gebruiken, dikwerf bedwelmt. Onze staatsmannen zullen dus weldoen, te waken, om, in den eersten roes, zich datgene niet te laten ontwringen, wat zoo vele moeite en zorgen kostte, om behouden te worden, waarvoor zoo vele adellijke en burgerlijke des volks gestreden hebben.

— Wij zouden het bijna als eenen zekeren maatstaf kunnen aanneemen, dat, wanneer men aan gindsche zijde onzer provincie de *liberté* en *égalité* hooren, dan hier moeten *raffelen*, niet om te *lijnen* en *lijnen*, maar om, het behoudenheid, onze diebare rechten te verdedigen, en de *liberté* en *égalité* te verdedigen. *denk aan Holland!* den van 1829 — 1830. Denk aan eenen *Luzac* en zoo vele andere edele vanden het welzijn van het vaderland te willen behouden, en de dat *Andres* met eenen *Courrier* o. s. beilden, om Wij herhalen het nogmaals, wanneer wij verzekerd waken, dat

alleen de verkrijging van datgene, dat nu gegeven is, de bedoeling der zandelijke oppositie was, dat deze concessien, of dat vrijwillig gegevens, of hoe men het ook noemen wil, de rust konde herstellen en de eendragt bevorderen, dan zouden wij ons in allen deelen met de laatste maatregelen van het ministerie verheugen, — kunnen lagchen over het wegwerpen van eene *gouvernements taal*, — ja zelfs om den minister van financien zijn: „waar sta ik op dit oogenblik, waar leef en beweeg ik mij? enz.“ en verdere verdediging van de wet op de koffij, waarover wij gezwegen hebben, om dat er noch niets meer aan konde veranderd worden, kunnen vergeven ons getroosten, dat de hoop vervlogen was, om verlichte wijsgeerige R. C. geestelijken uit het *Leuvensche collegie* te zien voortkomen, en liefde, eendragt en gematigdheid prediken. Doch zoo lang wij hiervan geene zekere bewijzen voor ons zien, zij het ons verzuimd, hieraan te twijfelen. De tijger kan ook vriendelijk *grinsen*, wanneer men hem stukjes van een *lekkeren brok* toewerpt, om dat zijn oog op het geheel gevestigd is. Zoo lang de letters in de *bevruchte briefwisseling* zwart blijven, denken wij aan het *razen* van ons *waarna*, en zijn genoodzaakt, de boodschap van den 11 December in de hand te nemen, ten einde ons *moedwillig* aan de vrees over te geven, en *uit te roepen*: *MIEN WAAR!*

A L L E R L E I.

In eene Luiksche Courant van den leest men de volgende advertentie:

„D. D. WAANKER, Profeseur d'Arithmétique, Roye Souverain pont No. 296, continue d'enseigner le calcul et la tenue des livres. Il fabrique chocolat de toutes qualités, et vient de recevoir un dépôt de sucre anglais de qualité supérieure qu'il vend un franc le demi sac, et dans sa chambre garnie à louer.“

Naar den Noord-Nederlander is zulk een pakhus van chocolade, schoensmeer en gemeubelde kamers zeker iets vreemd; in ons Zuiden is zoo iets zeer dagelijksch. Men vindt in die streken notarissen, die tevens wijnkoopers zijn; slagters, die gelijktijdig een katoenwinkel houden, en veelal kan men, in hetzelfde huis, een azijn, kanten, linnen, schrijfgereedschap, jenever en brandewijn koopen.

Deze advertentie doet ons denken aan een paar opschriften, die, op eene reis door Frankrijk, in 1825, onze aandacht troffen. Het een was van een officier van gezondheid, die, na achtervolgens somtijds in een regiment, koopman in *Ban de Cologne*, en brandewijnkers geweest te zijn, dien rang bekomen had, en toen loven zijde door het volgende opschrift plaatste: *M. C. . . . chirurgien-major chef des armées françaises*. Het andere, van eenen was, en is misschien nog, op twee van De heer R., een mislukte had zich in den eersten en oelende toen de op eene schaal uit, onder de firma: *Monsieur et Madame R.* Hoeveel soortgelijke staatkundige doctors zijn er, hier te lande, in den laatsten tijd niet geboren!

LETTERKUNDIG BERICHT.

Reisogten in het Zuiden van Frankrijk, naar de karakterschilderingen over de vreedzame Franschen, enz.; door ALEXIS. Uit het Hoogduitsch, eerste titel en digniteit. Te Amsterd., bij G. VAN KESTEREN 1829. In 8vo. 220.

Wij hebben vele staatkundige tafereelen en karakterschilderingen van Frankrijk; weinig of geene van de zandelijke gedeelte van dat rijk, dat in vele opzichten merkwaardig is, om nader te leeren kennen. De hier boven aangekondigde *reisogten* bieden eene gelegenheid aan, om dat weetgierigen lezer daaromtrent nader in te lichten.

De meeste hoofdstukken dezer *Reize*, welke door den schrijver in het jaar 1826 ondernomen was, waren, reeds vóór de van het werk zelve, in het *Berlijner Conversations-Blatt* en met prachtige teekeningen, niet zoo zeer om de der plaatsbeschrijvingen, want deze komen er wel voor, maar om de beschouwing van persoonszaken, en om den wezenlijken eigenaardigen schrijfstijl, die de het werk is opgesteld. Geene stelselmartige reis, volging van bestaande beschrijvingen kan het datgene noemen, hetwelk het onderwerp onzer tegenwoordige uitmaakt. In zijn vlugtige aantekeningen van den reiziger, welke niet *wangenaams* achter laten. Op zoodanige wijze stelde de schrijver zijne reis-tafereelen te zamen, en daar hij uit oogende plaatsen en dartzelfde bewoners bezag, zoo vinden wij hier

